

SMĚRNICE RADY

ze dne 25. února 1964

o odstranění omezení svobody usazování a volného pohybu služeb v oblasti zajištění a retrocese

(64/225/EHS)

RADA EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na čl. 54 odst. 2 a čl. 63 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Obecný program pro odstranění omezení svobody usazování ⁽¹⁾, a zejména na hlavu IV A tohoto programu,

s ohledem na Obecný program pro odstranění omezení volného pohybu služeb ⁽²⁾, a zejména na hlavu V C tohoto programu,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽³⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽⁴⁾,

vzhledem k tomu, že obecné programy stanoví, že všechny oblasti zajištění musí být bez rozdílu liberalizovány do konce roku 1963, pokud jde o svobodu usazování a volný pohyb služeb;

vzhledem k tomu, že zajištění poskytují nejen vlastní podniky specializující se na zajištění, ale také tzv. „smíšené podniky“, které se zabývají jak přímým pojištěním, tak zajištěním, na které by se tedy měla vztahovat opatření provádějící tuto směrnici, pokud jde o část jejich činnosti, která se týká zajištění a retrocese;

vzhledem k tomu, že pro účely uplatňování předpisů o právu usazování a volném pohybu služeb má být se společnostmi zacházeno stejně jako s fyzickými osobami, které jsou státními příslušníky členských států, pouze s výhradou podmínek uvedených v článku 58, a je-li to nezbytné, podmínky skutečné a trvalé vazby na hospodářství členského státu; že proto nelze po žádné společnosti žádat, aby splnila dodatečné podmínky, zejména zísкала zvláštní povolení, které není požadováno od domácích společností pro výkon určité hospodářské činnosti, k tomu, aby se na ni tyto předpisy vztahovaly; že toto rovné zacházení by však nemělo bránit členským státům, aby požadovaly na kapitálových společnostech, které vykonávají činnost na jejich území pod označením podle právních předpisů členského státu, podle kterých byly založeny, aby uváděly výši upsaného základního kapitálu v obchodních dokladech, které používají v hostitelském členském státě,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Členské státy zruší, pokud jde o fyzické osoby a společnosti uvedené v hlavě I obecných programů pro odstranění omezení svobody usazování a volného pohybu služeb, omezení uvedená v hlavě III těchto obecných programů, která se týkají práva na přístup k činnostem uvedeným v článku 2 této směrnice a na její výkon.

Článek 2

Tato směrnice se vztahuje

1. na činnosti osob samostatně výdělečně činných v oblasti zajištění a retrocese, které spadají skupiny ex 630 přílohy I Obecného programu pro odstranění omezení svobody usazování;

⁽¹⁾ Úř. věst. 2, 15.1.1962, s. 36/62.

⁽²⁾ Úř. věst. 2, 15.1.1962, s. 32/62.

⁽³⁾ Úř. věst. 33, 4.3.1963, s. 482/63.

⁽⁴⁾ Úř. věst. 56, 4.4.1963, s. 882/64.

2. ve zvláštním případě fyzických osob a společností uvedených v článku 1, které se zabývají jak pojištěním, tak zajištěním a retrocesí, na část jejich činnosti, která se týká zajištění a retrocese.

Článek 3

Článek 1 se vztahuje zejména na omezení vycházející z níže uvedených ustanovení:

(a) pokud jde o svobodu usazování:

— ve Spolkové republice Německo

1. § 106 odst. 2 poslední věta a § 111 odst. 2 *Versicherungsaufsichtsgesetz* ze dne 6. června 1931, podle kterých je spolkový ministr hospodářství zmocněn stanovit podle vlastního uvážení pro cizí státní příslušníky podmínky pro vstup do pojišťovnictví a zakázat jim výkon těchto činností na území Spolkové republiky Německo;
2. § 12 *Gewerbeordnung* a § 292 zákona ze dne 30. ledna 1937, podle kterých musí zahraniční společnosti získat předem povolení,

— v Belgickém království

Arrêté royal č. 62 ze dne 16. listopadu 1939 a *Arrêté ministériel* ze dne 17. prosince 1945, které vyžadují držení *carte professionnelle*,

— ve Francouzské republice

1. *Décret-loi* ze dne 12. listopadu 1938 a *Décret* ze dne 2. února 1939, pozděně zákonem ze dne 8. října 1940, které vyžadují držení *carte d'identité de commerçant*;
2. čl. 2 odst. 2 zákona ze dne 15. února 1917 pozděněného a doplněného *Décret-loi* ze dne 30. října 1935, který vyžaduje získání zvláštního povolení,

— v Lucemburském velkovévodství

Články 19 a 21 zákona ze dne 2. června 1962 (*Mémorial A* č. 31 ze dne 19. června 1962);

b) pokud jde o volný pohyb služeb:

— ve Francouzské republice

Zákon ze dne 15. února 1917, pozděněný *Décret-loi* ze dne 30. října 1935, a to:

1. čl. 1 odst. 2, podle kterého je ministr financí zmocněn vypracovat seznam určitých podniků nebo podniků určité země, se kterými nesmí být uzavřena smlouva o zajištění nebo retrocesi na jakémkoliv riziko týkající se osoby, majetku nebo odpovědnosti ve Francii;
2. čl. 1 posledního pododstavce, který zakazuje převzetí zajištění nebo retrocese rizik pojištěných podniky uvedenými výše v písm. b) bodu 1;
3. čl. 2 odst. 1, který stanoví, že jméno osoby uvedené v tomto článku musí být předáno ministrovi financí ke schválení,

— v Italské republice

Ustanovení čl. 73 odst. 2 úplného znění schváleného *Decreto* č. 449 ze dne 13. února 1959, podle kterého je ministr průmyslu a obchodu zmocněn zakázat převod rizik ze zajištění a z retrocese na určité zahraniční podniky, které nemají na italském území právní zastoupení.

Článek 4

Členské státy uvedou v účinnost opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do šesti měsíců po jejím oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 5

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 25. února 1964.

Za Radu

předseda

H. FAYAT